

๐๐๐.๕.๐+ | Arramat

ข่าวประชาสัมพันธ์

12 มกราคม พ.ศ. 2565 , เอกม้นตัน, อัลเบอร์ตา, แคนาดา

“มีสถานที่เพียงไม่กี่แห่งบนโลกที่ธรรมชาติและชนเผ่าพื้นเมือง

ไม่ได้ได้อยู่ภายใต้สภาวะที่ตึงเครียด เราจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สามารถรับประกันสุขภาพและสภาวะเพื่อคนรุ่นต่อไปในอนาคต”
(ดานิกา บิลลี ลิตเคิลชิลด์)

ความหลากหลายทางชีวภาพที่ลดลงเป็นปัญหาสำคัญในประเทศแคนาดาและทั่วโลก การสูญเสียพันธุ์ของชนเผ่าพร้อมกับปัญหาคุณภาพดินและน้ำไม่ได้เป็นแค่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเท่านั้น การสูญเสียเหล่านี้ยังนำไปสู่ผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์และสภาวะ โดยเฉพาะชนเผ่าพื้นเมือง เมื่อดินแดนแม่น้ำ พืช และสัตว์สูญหายและเสื่อมโทรมมากขึ้นเรื่อยๆ ความเสี่ยงต่อโรคและความมั่นคงด้านอาหารจะกลายเป็นเรื่องปกติมากขึ้น วิถีทางวัฒนธรรม ภาษา และความรู้ของชนพื้นเมืองถูกคุกคาม อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้สามารถนำเราไปสู่หนทางแห่งการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้

“แนวทางด้านนโยบายทั่วไปไม่ได้ช่วยให้เราเข้าใจและแก้ไขปัญหาการเชื่อมโยงระหว่างการสูญเสียสิ่งแวดล้อมและปัญหาสุขภาพของมนุษย์ เช่น โรคจากสัตว์สู่คน (เช่น โควิด-19) เราต้องออกจากระเบียบวินัยและระบบราชการแบบแยกส่วนงาน และตระหนักว่าการสูญเสียทางระบบนิเวศวิทยาเหล่านี้เชื่อมโยงกับสุขภาพของมนุษย์ การสูญเสียดังกล่าวยังก่อให้เกิดความเครียดทางเศรษฐกิจและสังคมในครอบครัวและชุมชน” (เบรนด้า ปาร์ลี)

อาร์รามัต (Arramat) เป็นโครงการใหม่ที่ได้รับทุนสนับสนุนประจำปี พ.ศ. 2564-2570 โดยกองทุนวิจัยเพื่อบุกเบิกศาสตร์แขนงใหม่ (New Frontiers Research Fund:NFRF) ในประเทศแคนาดา ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการเปิดตัวเพื่อรับมือกับความหลากหลายทางชีวภาพและวิกฤตด้านสุขภาพทั่วโลก

“โครงการ อาร์รามัต (Arramat) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่มีมาแต่กำเนิดและความเชื่อมโยงระหว่างผู้คนและพระแม่ธรณี (Mother Earth) ชีวิตและการดำรงชีวิต เอกสิทธิ์และการแสดงออก ความหลากหลายทางชีวภาพและความยั่งยืน การดูแลและสภาวะ อาร์รามัต (“Arramat”) เป็นคำในภาษาทามาเช็กที่มาจากชาวทูอาร์กในภูมิภาคซาเฮลและซาฮาราที่สะท้อนโลกทัศน์แบบองค์รวม” (มาเรียม วอลเลต ออบูบักรีน)

กลุ่มชนพื้นเมือง มหาวิทยาลัย และพันธมิตรอื่นๆ กว่า 150 องค์กรจะทำงานร่วมกันเพื่อเน้นย้ำปัญหาที่ซับซ้อนของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและผลกระทบต่อสุขภาพและสภาวะ คณะทำงานจะใช้แนวทางที่ครอบคลุม รวบรวมโลกทัศน์และวิธีการวิจัยต่างๆ (เช่น การวิจัยประเด็นที่ทับซ้อนกัน การวิจัยแบบสหวิทยาการ การวิจัยแบบบูรณาการข้ามศาสตร์ เป็นต้น) โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นในระบบนิเวศมากกว่า 70 แห่งที่มีความสำคัญทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองอีกด้วย

โครงการนี้นำโดยนักวิชาการและนักกิจกรรมชนพื้นเมืองหลายคน ได้แก่ ดานิกา บิลลี ลิตเคิลชิลด์ (มหาวิทยาลัยคาร์ลตัน), มาเรียม วอลเลต ออบูบักรีน (อดีตประธานการประชุมสามัญแห่งสหประชาชาติว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมือง) และ เซอร์รี พิกตู (มหาวิทยาลัยอัลเฮซซี) จอห์น โอนีล (อดีตคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยไซมอน เฟรเซอร์) และ เมอร์เรย์ ฮัมฟรีส (ผู้อำนวยการร่วมศูนย์รณรงค์ชนเผ่าพื้นเมือง คณะวิชาโภชนาการและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแมคกิลล์) ที่ร่วมเป็นหัวหน้าคณะนักวิจัยของโครงการเช่นกัน มหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตาเป็นสถาบันหลักที่ดำเนินโครงการนี้ (นำโดยเบรนด้า ปาร์ลี ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นหัวหน้าคณะนักวิจัย)

“การวิจัยเกิดจากแรงผลักดันและโอกาสที่เกิดในสนธิสัญญาต่างๆ โดย คณะกรรมการตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดอง (Truth and Reconciliation Commission :TRC) การสอบสวนระดับชาติในคดี สตรี เด็กหญิงชนพื้นเมืองและชนพื้นเมืองสองวิญญาณที่สูญหายและถูกสังหาร (MMIWG2S) และ ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP)

เราต้องการใช้ประโยชน์จากแรงผลักดันเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความหลากหลายทางชีวภาพกับสุขภาพที่เป็นอยู่ขั้นพื้นฐาน” (เซอร์รี พิกตุ)

กว่าครึ่งหนึ่งของงบวิจัยจำนวน 24 ล้านดอลลาร์จะถูกส่งตรงไปยังรัฐบาลและองค์กรของชนพื้นเมืองเพื่อดำเนินงานในรูปแบบของคนที่เคารพ ปกป้อง และ ยก ระดับ ความ รู้ และ วิถี ชี วิ ต ของ ชน เฝ้ า พื้ น เมี อ ง ความมั่นคงทางวัฒนธรรมและความยุติธรรมทางสังคมสำหรับผู้หญิงและกลุ่มผู้ที่มีสองวิญญาณ์และความหลากหลายทางเพศ (2SLGTBQQIA) และชุมชนของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่สืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษ จะเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานของทีมนี้ เนื่องจากพวกเขาจะตอบคำถามเกี่ยวกับข้อกังวลทั่วไปของชนเผ่าพื้นเมือง เราจะเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารให้แก่ชนเผ่าพื้นเมืองได้อย่างไร? แนวทางในการอนุรักษ์ของชนเผ่าพื้นเมืองที่สามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมพันธุ์สัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตรมีอะไรบ้าง? แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการปลดแอกทางการศึกษาและวิทยาศาสตร์คืออะไร? เราจะนับรวมความเห็นของเยาวชนที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองได้อย่างไร? เราจะแก้ไขปัญหาค่าความรุนแรงที่แพร่กระจายและเกิดขึ้นซ้ำต่อพระแม่ธรณี และชนเผ่าพื้นเมือง อย่างไร? เรา จะ ส่ง เสริม ความ สัม พันธ์ ที่มี ต่อ ธรรมชาติ ให้ ดี ขึ้น ไ้ ด้ อย่างไร ? เราจะได้รับการเยียวยาทางด้านอารมณ์ความรู้สึกและจิตวิญญาณจากความเครียดและความสูญเสียที่เกิดจากการปฏิบัติการณ์ในยุคล่าอาณานิคม (เช่น โรงเรียนประจำ) การพัฒนาที่ดินและทรัพยากร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้อย่างไร?

โดย จะ มี การ ระ คม ความ หลาก หลาย ของ ชน เฝ้ า พื้ น เมี อ ง ความ รู้ และความเชี่ยวชาญของทีมสหวิทยาการผ่านโครงการเพื่อก่อให้เกิดการดำเนินการตัดสินใจในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับโลก ดิน เนื้ นิสคาอา (แคนาดา) และ บัควา (ยูกันดา) ตั้งเป้าที่จะสร้างรูปแบบการอนุรักษ์ใหม่สำหรับ "สายพันธุ์ที่มีความเสี่ยง" กลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มคนในสนธิสัญญาฉบับที่ 8 และ 3 ยามินาวาชา (Yawanawa) (บราซิล) และ ไอมารา (โบวิเวีย) จะมุ่งเน้นการปรับปรุงความมั่นคงทางบกและทางน้ำ เศรษฐกิจทาง เลือก และ ยุทธ ศาส ตร์ การ ดำรง ชี วิ ต (เช่น ผู้ ปก ครอง ชน พื้ น เมี อ ง) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้คนและธรรมชาติซึ่งจะเป็นจุดสำคัญของชนเผ่าพื้นเมืองในภูมิภาคต่างๆ เช่น ประเทศแคนาดาตอนเหนือ ภูมิภาคซาฮาราและซาเฮล และประเทศไทย ความรู้และยุทธศาสตร์ด้านประเพณีของชาวเมารี (Māori) (เอาเทียร์ว-นิวซีแลนด์) จะมีส่วนช่วยให้ชุมชนต่างๆ กลับมาเชื่อมต่อกับผืนดินและท้องทะเลได้อีกครั้ง พร้อมกับการสร้างระบบนิเวศทางวัฒนธรรมขึ้นใหม่ ความรู้ของชาว เนฮิยิวัก (Nèhiyawak) (ครี (C r e e)) ชาว ซา มิ (S a m i) และ ชาวเขาที่อยู่ในประเทศอินเดียจะเป็นรากฐานสำหรับการดำเนินการเพื่อคืนคุณค่าทางวัฒนธรรมและฟื้นฟูการใช้ภูมิประเทศที่เสื่อมโทรม โดยจะมีการให้เงินทุนสนับสนุนโครงการมากกว่า 140 โครงการในหัวข้อเหล่านี้และหัวข้ออื่นๆ ตลอดช่วงระยะเวลา 6 ปี

“นับเป็นเกียรติและเป็นความรับผิดชอบอย่างลึกซึ้งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่นำโดยชนพื้นเมืองนี้ ซึ่งมีเอกลักษณ์แตกต่างจากโครงการขนาดใหญ่ ต่าง ๆ มากมายในรูปแบบของวิธีการจัดการ เช่น พื้นที่ด้านจริยธรรม วิธีการวิจัยของชนพื้นเมือง และความรู้ท้องถิ่น” (จอห์น โอนีล)

“ผมรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เห็นว่าจะเผยให้เห็นถึงวิถีที่ความรู้และแนวทางในการดูแลของชนพื้นเมืองจะเป็นตัวกำหนดศูนย์กลางของการวิจัยทางนิเวศวิทยา วิทยาศาสตร์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และชีววิทยาเชิงอนุรักษ์ทั้งแบบต้นตำรับและแบบร่วมสมัย” (เมอร์เรย์ ฮัมฟรีส์)

ภายในปี พ.ศ. 2570 โครงการนี้จะสร้างแนวทางแก้ไขแบบองค์รวมและสามารถนำไปดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อปรับปรุงการดูแลและเอาใจใส่ต่อผู้คนและโลกใบนี้

“กลยุทธ์สำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในอดีตไม่เคยเป็นผลดีต่อชนเผ่าพื้นเมือง หากมีเรื่องที่ต้องทำการตัดสินใจ การมีส่วนตัดสินใจของชนเผ่าพื้นเมืองจะมีเสียงน้อยมาก เราไม่เพียงแต่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างอาณานิคมที่มีอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น เราต้องการปลดแอกอาณานิคมและต้องการให้ชนพื้นเมืองมีอิทธิพลในการตัดสินใจ โดยประเมินจากธรรมชาติและสุขภาพของชนพื้นเมือง เราจะไม่ทิ้งพระแม่ธรณีและโอกาสในการฟื้นฟู เสริมสร้าง และยกระดับสุขภาพและสุขภาพวะของชนเผ่าพื้นเมือง ดินแดนและน่านน้ำของพวกเขา และสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่พึ่งพาพวกเขา ” (ดาเนีย บิลลี่ ลิตเคลซิดส์)

สำหรับสื่อและการสื่อสาร กรุณาติดต่อ อามาเบล ดิซุซ่า - dsouza@ualberta.ca

เบรนด้า ปาร์ลี (Brenda Parlee) มหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตา (bparlee@ualberta.ca)

มาเรียม วอลเลต อบูบัคร์รีน (Mariam Wallet Aboubakrine) สมาคม ติน ฮินานะ (Association Tin Hinane)(aramat.mariam@gmail.com)

ดานิกา บิลลี ลิตเติลชิลด์ (Danika Billie Littlechild), มหาวิทยาลัยคาร์ลตัน (aramat.danika@gmail.com)

เชอร์รี่ พิกตู (Sherry Pictou) มหาวิทยาลัยคัลคูซ์ (sherry.pictou@dal.ca)

จอห์น โอนีย์ล (John O'Neil), มหาวิทยาลัยไซมอน เฟรเซอร์ (joneil@sfu.ca)

เมอร์เรย์ ฮัมฟรีส์ (Murray Humphries) มหาวิทยาลัยแมกิลล์ (murray.humphries@mcgill.ca)